

Ἰδιώτης Μουσικῆς

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἀπὸ τοῦ Ὁρφῆως, ὅστις διὰ τῆς μελωδίας αὐτοῦ ἔσυρε κατό-
πιν του τὴν ἐνὸργανον καὶ ἀνὸργανον δημιουργίαν, ἢ Μουσικῆν, μίαν
τῶν ὡραίων τεχνῶν, κατέστη ὅχι μόνον μέσον ἀνακουρισμῶ τῶν
θλίψεων καὶ πρῶτιστον μάλιστα καὶ οὐσιωδέστατον στοιχεῖον Ἑλ-
ληνικῆς ἀνατροφῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ μόνον μέσον, δι' οὗ ὁ ἄνθρωπος τί-
θεται εἰς συνομιλίαν μετὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποῖου διὰ τῆς ὑψίστης
ταύτης τῶν ὡραίων τεχνῶν ὑμνεῖ τὴν σοφίαν, τὴν παντοδυναμίαν,
τὴν ἀγαθότητα ἢ Μουσικῆν διὰ τοῦτο καὶ μόνον ἐκαλλιεργήθη
πλείστον ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους, καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἰδίως,
ἐπεὶ διὰ περὶ αὐτῆς ὁ λόγος, εἴλωσε τὴν σύντονον μελέτην καὶ
τὴν ἐνασχόλησιν πλείστων Ἑλλήνων, ἀπὸ Νικομάχου τοῦ Γερα-
σηνοῦ μέχρι Κοσμά τοῦ μελωδοῦ καὶ Ῥωμανοῦ καὶ Στουδίτου
καὶ Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ διασήμου Ἰωάννου Κουκουζέλη, τοῦς ἀ-
γῶνας τῶν ὁποίων ὑπὲρ διασώσεως τοῦ πατροπαράδοτου Ἐκκλη-
σιαστικοῦ ὕψους καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς ἱεράς Μουσικῆς ἐνθεον ζῆλον
ἐκληρονόμησαν οἱ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν κοσμήσαντες τὸν μουσι-
κὸν θίασον τῆς Μ. Ἐκκλησίας Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, Χουρμούζιος
καὶ Χρῦσανθος, καὶ οἱ πρωτοφάλται Κωνσταντῖνος καὶ Ἰωάννης.

Διὰ τὴν διατηρηθῆ δὲ ἐπιστήμη τις ἡ τέχνη τοιαύτη, οἷαν πα-
ρέδωκαν οἱ ἀρχαῖοι ἰδρυταὶ καὶ διδάσκαλοι, εἰσὶν ὠρισμένοι ἐπὶ
τούτῳ ἀρχαὶ καὶ κανόνες, τῶν ὁποίων ἡ πλήρης γνώσις καὶ ἐκ-
μάθησις χειραγωγεῖ τὸν μαθητὴν εἰς εὐκρινῆ αὐτῆς κατάληψιν·
ἂν δὲ σαφῶς δὲν ὀρισθῶσιν οἱ κανόνες οὗτοι καὶ ἀρχαὶ καὶ κατα-
λήλως δὲν ἐρμηνευθῶσιν, ἀστοχος ἀποβαίνει πᾶσα σπουδὴ καὶ
πᾶσα ἐνασχόλησις ὅλως ἄγονος, ἐλλειψίς ἄλλως τε, ἢν πάντες